

gerne i stedet skal definere sig selv som forbrugere, der ikke har nogen holdning, ikke har nogen indflydelse og ikke har noget ansvar for den fælles opgaveløsning, men i stedet skal flytte sig med den ene fod foran den anden hen til de ting, som måtte være mest tiltalende på de forskellige hylder.

Derfor synes vi, det er meget afgørende at holde fast i det ansvar, man har som borger og som forælder. Dermed også sagt, at vi synes, at det mest interessante og det, vi ville kunne støtte i forslaget, er punkt 5, nemlig at styrke forældrenes indflydelse de steder, hvor denne forældreindflydelse måtte være for lille, og samtidig sørge for, at bestyrelserne og de, som bruger institutionerne, får mulighed for at kunne gennemskue, hvad det er, de har med at gøre.

Vi har som de øvrige ordførere stor støtte til den gode intention, men vi kan ikke støtte forslaget i sin helhed.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten og selvfølgelig især takke SF for deres støtte og også Socialdemokratiet og De Radikale for delvis opbakning til elementer i forslaget.

Jeg håber, vi under udvalgsarbejdet måske kan få nogle elementer på plads, så vi kan sige, at når vi næste gang fremsætter forslaget, er noget af det opfyldt, så vi kun behøver at fremsætte en del af det. Jeg håber især, at det kan lykkes os at finde nogle penge, så man på næste års finanslov kan få afsat penge til, at der ude i kommunerne rent faktisk kan blive gjort noget, for ligegyldigt hvor mange tiltag vi får lavet, og hvor mange lovkrav vi får stillet: Hvis ikke der følger nogle penge med til at opfylde lovkravene, hjælper det ikke meget.

Det er også derfor, vi har anset det element for at være væsentligt i forslaget og ikke har nøjedes med kun at se på forældreindflydelse, tilsyn osv., for det koster altså penge, hvis man skal indrette daginstitutionerne. Men i disse år, hvor børnetallet falder lidt, har vi jo netop mulighederne for at sikre, at vi får nogle bedre forhold i daginstitutionerne, hvis kommunerne får de nødvendige økonomiske midler.

Jeg kan forstå, at selv om regeringspartierne og Dansk Folkeparti har sympati og siger en masse pæne ord om, at børn skal have det godt,

er det, de tilbyder, at vi skal have en smileyordning for børnehaverne, og så er vi tilbage i den debat, vi har haft tidligere med regeringspartierne om, at hvis man er utilfreds med sit barns børnehave, flytter man sit barn hen til en anden børnehave – ligesom hvis man ser, når man kommer hen til slagteren, at der er en sur smiley, går man hen til en anden slagter.

Jeg tror, det er her, den helt grundlæggende uenighed ligger mellem partierne her i Folketinget: hvorvidt vores børn er varer i et supermarked, som vi skal flytte rundt fra den ene børnehave til den anden, eller om vi er borgere, der på demokratisk vis skal sørge for, at vores børns børnehaver er bedst mulig og gøre noget for at forbedre forholdene, hvis de viser sig ikke at være gode nok.

Kl. 13.05

Det glæder mig selvfølgelig, at ministeren vil revidere pjecen fra 1998, så man får de nyeste lovændringer på forskellige områder med, og så vidt jeg forstod, lover ministeren, at den jævnligt vil blive revideret. Men det ville måske give en større klarhed om lovkravene, hvis man sørgede for, at der var én fælles lov, på samme måde som vi jo for nylig samlede reglerne om førtidspension i en fælles lov.

Som jeg var inde på i min korte bemærkning til ministeren, har man jo på andre områder set, at det kunne være fornuftigt at have én minister, der er ansvarlig for ét område, der ligger i flere ministerier. Selv om man har eksperter siddende i de forskellige ministerier, f.eks. på handicapområdet, har man én minister, der er ressortansvarlig og skal holde de andre ministre i ørene for at sikre, at der stilles nogle ordentlige krav. På trods af at vi har diskuteret det område mange gange, og at der er mange, der er opmærksomme på det, går det jo desværre den forkerte vej. Der er ikke noget, det tyder på, at børnene får særlig meget bedre vilkår ude i børnehaverne og daginstitutionerne i det hele taget, og slet ikke nu, hvor flere kommuner er begyndt at tage hul på udvidede SFO-ordninger, hvor de, vi ellers opfatter som børnehavebørn, bliver puttet ind i skolefritidsordningerne, som i forvejen er dem, der har de elendigste vilkår.

Heller ikke de forlydender, der er om, at ministeren vil åbne for profitbørnehaver, hvor private virksomheder altså skal afveje, hvad de selv kan få ud af deres børnehaver rent økonomisk, hvis de sætter lidt dårligere standarder end dem, der egentlig er optimale for børnene,